

בש"פ 1972/16 - זהר אשר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1972/16

כבוד השופט מ' מזוז
זהר אשר

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת: בעצמה

החלטה

1. לפני בקשה להעברת מקום דיון בדו"ח משטרתי שמספרו 3-1036517-1-50 מבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה לבית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע או לבית משפט השלום לתעבורה בקרית גת.
2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה לפי תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, והיא הוזמנה להתייצב לדיון בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקוה.
3. לטענת המבקשת, נוכח העובדה שהיא מתגוררת בסנסנה שבנגב ובשל היותה אם לשישה ילדים (אשר אחד מהם נכה סיעודי) ואישה לבעל המשרת בצבא הקבע, היא תתקשה להתייצב לדיון בבית משפט השלום בפתח תקוה.
4. וכך מציינת המבקשת בבקשה: "בעניין התיק הנידון, איני מודה באשמה, שכן לא החזקתי את הטלפון ביד ושוחחתי, אלא רק העברתי אותו לתוך הדיבורית. הניסיונות להסביר זאת לשוטר נענו בחוסר אמון".

עמוד 1

5. דין הבקשה להידחות.

בית משפט זה קבע לא אחת כי ככלל לא ייעתר לבקשות להעברת מקום דיון בתיקי תעבורה כאשר המבקש אינו מודה במיוחס לו, וזאת מאחר שבהעברת הדיון יהא כדי להכביד על התביעה ועדיה (ראו לדוגמה בש"פ 6416/15 קובני נ' מדינת ישראל (29.9.2015); בש"פ 9009/15 לאופר נ' מדינת ישראל (20.1.2016)). לפיכך ומאחר שהמבקשת לא הצביעה על טעם המצדיק סטייה מהכלל האמור, אין להיעתר לבקשתה להעברת מקום דיון.

ניתנה היום, ג' באדר ב' התשע"ו (13.3.2016).

ש ו פ ט